

припозна. Инакъ, Българитѣ не могатъ и да разбератъ въ името на какво право, въ името на кой принципъ християнска Европа би поискала да ги подложи изново и да ги държи подъ едно мюсюлманско правителство, което съ поведението си е скжсало вече всяка връзка съ тѣхъ, което си е изгубило всичкото обаяние и прѣдъ самия мюсюлмански свѣтъ, па и самиятъ авторитетъ на Султана е свършено безсиленъ прѣдъ анархията, която владѣе редомъ по областитѣ, останали подъ негова власть.

За това, българитѣ отъ Южна България, въ име на правдата, въ име на цивилизацията, въ име на чловѣчеството и християнството, смѣятъ да повдигнатъ гласа си, та най-енергически да протестиратъ противъ всѣко посѣгане на придобититѣ имъ права, противъ всѣко промѣнение на установения вече порядкъ и най-живо да прѣдставятъ, че ако Международната Комисия има на сърдце да имъ направи нѣкое добро, тя би го сторила не другояче, а само като остави непожтната и въ пълно дѣйствие сжществующата организация, съ която сж се вече сдобили общо за отечеството си и отъ която всички сж задоволни.

Тѣ се надѣятъ, че въззванията имъ ще намѣрятъ отзивъ въ сърдцата на християнска Европа; ако ли пѣкъ се заглушатъ отъ съперничеството на интереситѣ, та останатъ гласъ въпиющаго въ пущини, тѣ горкитѣ щатъ намѣри утѣшение поне въ свѣстѣта си, че сж си изпълнили една света длъжностъ, като отхвъргатъ уврѣме отъ себе тежката отговорностъ за всички грозни послѣдствия, които неизбежно има да произлѣзатъ отъ всѣко поку-